PLANINARSKA OBILAZNICA »Dr. ANDRIJA ŠTAMPAR«

DNEVNIK I VODIČ

PLANINARSKO DRUŠTVO »ZANATLIJA« OSIJEK

Impressum

Izdavač: PD »Zanatlija« Osijek
Za izdavača: Vladimir Pavičić
Autor obilaznice i dnevnika: Zdravko Ećimović - Lojza
Tekst o društvu: Vladimir Pavičić
Suradnici: Ivan Latinčić, Karlo Tomljenović, Damir Ižaković,
Tatjana Burić, Otmar Tosenberger
i radna grupa za obilaznice KPP HPS
Fotografije: Josip Ciganović, Ivan Blagović, Jela Knežević,
Mirjana Jelavić, Nenad Radičević i Tatjana Burić
U dnevniku su korišteni tekstovi i fotografije iz slijedećih publikacija:
- Đurić B., Feletar D.: »Stari gradovi, dvorci i crkve Slavonije, Baranje i zapadnog Srijema«, Hrvatski zemljopis, 2002.
- brošura sa izložbe »Avari i Slaveni«, Arheološki muzej Zagreb
- Andrija Štampar: »Članci i rasprave 1919.-1958.« MF Osijek, 2008.
Grafička obrada: Renata Šepić
Tisak: Slavonski planinari j.d.o.o.
Naklada prvog izdanja: 200 kom
Cijena: 50,00 kn
Dnevnik se može kupiti kod Zdravka Ećimovića u Brodskom Drenovcu
mob: 0917315819, e-mail: ecimstenmark@gmail.com
ili u PD Zanatlija Osijek, e-mail: zanatlija.osijek@gmail.com

Obilaznica je upisana u Registar planinarskih putova i obilaznica HPS

U Osijeku, kolovoz 2020.

PLANINARSKA OBILAZNICA »Dr. ANDRIJA ŠTAMPAR«

DNEVNIK I VODIČ

„Zdravlje je stanje potpunog fizičkog, duhovnog i socijalnog blagostanja, a ne samo odsustvo bolesti.“

Planinarsko društvo „Zanatlija“ Osijek

Planinarsko društvo "Zanatlija" Osijek osnovano je 1971. godine. Osnovali su ga planinari-obrtnici. Glavni inicijator osnivanja društva bio je krojač Josip Muha. 17 utemeljitelja izabralo je inicijativni odbor na čelu s Josipom Muhom i 28. veljače 1971. godine održana je osnivačka skupština. Već u pripremi zaključeno je da će se novo planinarsko društvo zvati "Zanatlija", iako je društvo bilo otvoreno i za pripadnike drugih profesija. Prvi predsjednik društva bio je glavni inicijator njegovog osnivanja krojač Josip Muha, podpredsjednici krojač Pavao Špišić i postolar Josip Digula, tajnik trgovački pomoćnik Marijan Jalžetić i blagajnik Dragica Cvenić, a članovi Upravnog odbora su bili još Josip Kalman, inž. Zlatko Lončarić, inž. Zvonimir Senko, Oto Karavić, Stjepan Santoši, Dragomir Zajic i Nikola Szege.

Planinarsko društvo „Zanatlija“ Osijek, član je Hrvatskog planinarskog saveza.

Rad planinarskog društva ostvaruje kroz rad interesnih skupina koju čine članovi društva - tzv. sekcija društva, pa tako u PD „Zanatlija“ Osijek trenutno djeluju sekcije:

Vodička, Markacistička, Visokogorska, Izletnička, Hodočasnička sekcija sv. Josip Radnik, Dumina - sekcija za djecu i mladež, Zanat-lije

kretivna sekcija za izradu suvenira, Gastro-sekcija i Orijentacijska.
Članarinu PD „Zanatlija" Osijek za 2019. godinu uplatilo je ukupno 539 članova od čega je 208 djece i 331 odrasle osoba. Najaktivnija i najbrojnija sekcija Društva je sekcija za djecu i mladež Dumina koja okuplja djecu iz 7 osnovnih i srednjih škola iz Osijeka, te veliku skupinu djece iz SOS sela Ladimirevci. Rad planinarske sekcije za djecu i mladež Dumina i njezine aktivnosti prepoznao je Hrvatski planinarski savez pa je PD „Zanatliji" Osijek, dodijeljeno 2017. godine posebno priznanje Hrvatskog planinarskog saveza za rad s djecom i mladima.
Budući da planinarsko društvo nije imalo svoj prostor za rad sekcija na terenu (održavanje praktičnog dijela „velike" i „male" opće planinarske škole, orijentacijskih i markacističkig tečajeva i sl.), a i budući je još ranije uočen veliki potencijal kako u planinarskom tako i turističkom smislu samog Brodskog Drenovca i okolice, PD "Zanatlija" Osijek je u ožujku 2015. godine registrirao pri Hrvatskom planinarskom savezu planinarsku kuću „Viljevo" - Brodski Drenovac, čime je ovaj objekt i službeno ušao u mrežu planinarskih objekata Hrvatske.
Tijekom godine društvo na području Brodskog Drenovca u planinarskoj kući „Viljevo" organizira više izleta i različitih aktivnosti za djecu i mlade ali i za svoje odrasle članove. Iz godine u godinu planinarsku kuću „Viljevo" posjećuje sve više planinara i izletnika kako iz Slavonije, tako i iz ostalih dijelova Hrvatske.

Uvod

Planinarska obilaznica „Dr. Andrija Štampar“ je kružnog tipa, smještena na zapadnom dijelu Dilj gore. Preporučeno ishodište je Brodski Drenovac, gdje se nalazi nekoliko parkirališta i pogodno je za velike grupe planinara koji dolaze autobusom. Obilazak cijelog puta moguć je za otprilike 4 sata hoda a ima 5 kontrolnih točaka:

KT-1 Rodna kuća dr. Andrije Štampara
KT-2 Crkva sv. Dimitrija
KT-3 Kasonjski vrh 352 m,
KT-4 Planinarska kuća „Viljevo“, 287 m
KT-5 Ćosin mlin na Orljavi.

Smještaj za malu grupu je moguć u Planinarskoj kući „Viljevo“ (mob: 0917315819, e-mail: ecimstenmark@gmail.com) ili za veću grupu u Ruralnoj kući za odmor (Ćosin mlin) - kontakt na zadnjoj stranici.

PRAVILA OBILASKA

Obilaznik je dužan na predviđenom mjestu u dnevniku upisati osobne podatke.

Posjet svakoj kontrolnoj točki obilaznik dokazuje otiskom pečata na predviđenom mjestu u dnevniku, osim na KT-1 gdje se posjet dokazuje fotografijomobilaznikaispredrodnekuće dr. Andrije Štampara.

U slučaju da na kontrolnoj točki nema pečata, posjet se dokazuje fotografijom na kojoj se jasno vidi obilaznik i prepoznatljivo obilježje kontrolne točke.

Redoslijed obilaska kontrolnih točaka je proizvoljan

Planinarska obilaznica „Dr. Andrija Štampar“ se obilazi na vlastitu odgovornost, uz poštivanje pravila sigurnog boravka u planinama.

Po završetku obilaska, dnevnik poslati ili osobno donijeti na adresu:

Zdravko Ećimović - Lojza
Brodski Drenovac 88
34315 Brodski Drenovac

Uz ovjereni dnevnik, vlasniku pripada i numerirana spomen značka.
Cijena dnevnika je 50 kn a trošak slanja nije uključen u cijenu.
U slučaju gubitka dnevnika ili značke, duplikat se ne izdaje.

Dr. Andrija Štampar - život i djelo

Poznati hrvatski liječnik dr. Andrija Štampar rođen je 01. rujna 1888. godine u Brodskom Drenovcu.

Medicinu je diplomirao u Beču 1911. godine, nakon čega je radio kao općinski liječnik u Novoj Gradiški, a potom kao zdravstveni savjetnik Povjereništva za socijalnu skrb Narodnoga vijeća u Zagrebu.

Od 1919. do 1930. godine djelovao je kao načelnik Higijenskog odjeljenja pri Ministarstvu narodnog zdravlja u Beogradu i u tom je razdoblju utemeljio Zdravstvenu službu u tadašnjoj Jugoslaviji, organiziravši 250 higijenskih ustanova (Centralni higijenski zavod u Beogradu, Školu narodnoga zdravlja u Zagrebu, Institut za malariju u Trogiru, niz domova narodnoga zdravlja, bakterioloških stanica, antituberkuloznih, antiveneričnih i antitrahomskih ambulanti i dr.).

Svojim je programom nastojao ostvariti da liječnik postane socijalni radnik i narodni učitelj, ekonomski neovisan o pacijentu, jednako dostupan svim slojevima pučanstva, te je ojačao preventivnu medicinu nasuprot kurativnoj.

Nakon uvođenja šestosiječanjske diktature, bio je smijenjen 1930.godine, a slijedeće godine umirovljen. Od tada je djelovao kao stručnjak Higijenske organizacije Društva naroda u europskim zemljama i SAD-u.

Od 1933. do 1936. godine boravio je u Kini, gdje je reorganizirao javnu zdravstvenu službu. Iako je 1931. bio izabran za profesora soc. medicine zagrebačkog Medicinskog fakulteta, nadležna tijela vlasti

nisu htjela potvrditi njegov izbor sve do 1939. godine. Za dekana toga fakulteta bio je izabran 1940. godine, a pri Sveučilištu u Zagrebu osnovao je Ured za socijalnu i zdravstvenu zaštitu slušača.

Nakon Drugog svjetskog rata, doktor Štampar bio je ravnatelj Škole narodnoga zdravlja u Zagrebu, dekan Medicinskoga fakulteta, rektor Sveučilišta u Zagrebu, predsjednik JAZU (1947.-1958.) i osnivač Instituta za higijenu rada. Godine 1946. bio je izabran za prvoga potpredsjednika Ekonomsko-socijalnog vijeća UN-a te za predsjednika Privremene (Interimne) komisije, koja je do ratifikacije Ustava Svjetske zdravstvene organizacije obavljala dužnost te organizacije. Predsjedao je prvoj Svjetskoj zdravstvenoj skupštini Svjetske zdravstvene organizacije Ženevi 1948. godine, nakon čega je kao izaslanik Svjetske zdravstvene organizacije proučavao javno zdravstvo i medicinsko školstvo u Afganistanu, Sudanu i Etiopiji.

Principi dr. Andrije Štampara koji su i danas temelj javnoga zdravstva i socijalne medicine:

1. *Važnije je obavještavanje naroda od zakona.*
2. *Najvažnije je pripremiti u jednoj sredini teren i pravilno shvaćanje o zdravstvenim pitanjima.*
3. *Pitanjem narodnog zdravlja i radom na njegovom unapređenju trebaju se baviti svi, bez razlike.*
4. *Socijalna terapija bitnija je od individualne.*
5. *Liječnik ne smije biti ekonomski ovisan o bolesniku.*
6. *Ne smije se raditi razlika između ekonomski jakih i slabih*
7. *U zdravstvenoj organizaciji liječnik treba tražiti bolesnika, a ne obrnuto, kako bi se obuhvatili svi oni koji trebaju zaštitu.*
8. *Liječnik treba biti narodni učitelj.*
9. *Pitanje narodnog zdravlja je od većeg ekonomskog nego humanitarnog značaja.*
10. *Glavno mjesto liječničkog djelovanja je tamo gdje ljudi žive, a ne ordinacija.*

Izvor: Nastavni zavod za javno zdravstvo dr. Andrije Štampara

KT-1.
Rodna kuća dr. Andrije Štampara

Nalazi se u sredini sela u parku pokraj škole. Put nas vodi prema sjeveroistoku, gdje se nakon 100 m prolazi pored „Štamparovog bunara“.

Higijenski bunar. Slično je izgledao i Štamparov bunar u B. Drenovcu do 1988. g.

Zaslugom Andrije Štampara izvor 100-tinjak metara od glavne ceste prema brdu uređen je i voda cijevima dopremlje - na do ceste. Tu je bio spremnik s ručnom crpkom tipa „Caruelle", korito za napajanje stoke i prostor za pranje rublja – pralo. Bilo je to 1932. godine. Kako je vrijeme učinilo svoje, cijevi propale, stoke sve manje, više se rublje ne pere ručno, tako se pri "pop- ravku“ istog crpka rastavila i bacila, korito razbilo, pralo srušilo. Danas iz spremnika kroz cijev curi tanak mlaz vode za putnika namjernika, ostatak ide u drugi spremnik ispred školske zgrade. Voda iz spremnika se uglavnom koristi za punjenje vatrogasne

cisterne. Te preinake su se dogodile na stogodišnjicu rođenja dr. Andrije Štampara. Koliko li je ovakvih ma - lih vodozahvata i vodovoda djelo našeg velikana soci - jalne medicine, šteta, bio bi mu to lijep spomenik.

KT-1 Rodna kuća dr. Andrije Štampara – KT-2 Crkva sv. Dimitrija 15 min.

Od bunara dalje ulicom 500 m do odvojka ceste udesno, prema seoskom groblju, usred kojega dominira crkva sv. Dimitrija iz 14. stoljeća.

Područje današnjeg Brodskog Drenovca naseljeno je od prapovijesti. Smješteno je na idealnom području uz lijevu

obalu rijeke Orljave. Nalazi starohrvatskih (i avarskih) grobova s predmetima iz IX i X stoljeća upućuju na zaključak da je riječ o većem naselju koje ima svoje strateško značenje. S tog mjesta nadgleda se put i prilaz u bogatu „Vallis Aurea“ (zlatna dolina – Požeška kotlina).

Prvi se put Drenovac spominje 1230. godine kao kraljevska utvrda na Orljavi („castrum (Regis) de Posoga Dornoch vocatum iuxta fluvium Orioa“). Utvrda je, s obzirom da je pripadala Požegi, skoro do odlaska Turaka imala funkciju čuvara Požeške kotline. O njoj se još jedan spomen nalazi u darovnici Karla I. Roberta iz 1310. godine kojom on Drenovački grad daruje Pavlu Gorjanskom. Kasnije su joj vlasnici Berislavići i Grabarski. Dolaskom Turaka, pretvorena je u jako vojno središte. 1596. godine tvrđavu osvajaju hajduci pod vodstvom glasovitog narodnog junaka Franje Ilinića, koji je nedugo zatim tu poginuo u novom tuskom napadu.

Nekoliko puta je grad Drenovac mijenjao vlasnike, Turke ili hajduke, sve dok nije 1653. godine toliko razrušen da se Turcima nije isplatilo popravljati ga. Ostaci tvrđave poslije su razvučeni kao građevni materijal za gradnju sela koje se počelo obnavljati tridesetak godina nakon odlaska Turaka.

KT-2.

Kroz sve te burne godine ostala je do danas sačuvana crkva svetog Dimitrija, jedno od najvrednijih srednjovjekovnih crkvenih zdanja u Hrvatskoj u kojem arheolozi i povjesničari umjetnosti pri povremenim istraživanjima nailaze na senzacionalna otkrića. Podignuta je na lokalitetu predpovijesnog naselja, o čemu svjedoče u njoj pronađeni podovi iz prethistorijskih kuća, a oko nje starohrvatska nekropola, srednjovjekovno groblje. Pretpostavlja se da su je podigli cisterciti krajem 13., odnosno početkom 14. stoljeća. Naime, Drenovac se nalazi na putu od Kutjeva do Kobaša na Savi, gdje su cisterciti držali prijelaz u Bosnu. Drenovačka crkva je jednobrodna gotička barokizirana crkva s užim i nižim poligonalnim svetištem s dva tornja. Jedan je toranj pred pročeljem i datira iz vremena gradnje crkve, dok je drugi nad svetištem sa strijelnicama nastao kasnije, za vri -

jeme turske okupacije polovicom 16. stoljeća, kad je crkva imala i obrambenu funkciju. Građena je od kamena lomljenca, a potpornjaci, uglovi i lađe i tornja od klesanih kamenih kvadara. Sačuvan je trijumfalni luk šiljatog oblika s kapitelima ukrašenim listovima te trodjelna sedilija. Iznad svetišta je barokni svod jer je gotički uklonjen zbog podizanja spomenute kule. Spomenuti kameni klesanci na uglovima crkve ukrašeni su petroglifima vjerojatno magijskog karaktera. Posebno se ističe likovno vrijedan lik jelena sa strijelom u kičmi, što dokazuje da je riječ o apotropejima.

Crkva u Brodskom Drenovcu, uz arhitekturu upravo je poznata po crtežima i šarama, slutnjama heretičkih rituala ugrebenim u kamene blokove na njenim uglovima. Tijekom radova 1989. i 1990. godine, koje je obavljao tadašnji osječki Zavod za zaštitu spomenika kulture, na starim su crkvenim zidovima ispod žbuke otkrivene freske iz 14.stoljeća sa biblijskim motivima. Posebno vrijedni su natpisi pisani uglatom glagoljicom koji se nalaze na portalu i na lijevoj strani zida uz apsidu koji dokazuju da je glagoljska pismenost u Slavoniji bila ukorijenjena puno prije i više nego što se dosad moglo i pretpostaviti.

KT-2 Crkva sv. Dimitrija – KT-3 Kasonjski vrh 1:30 h

Vraćamo se istim putem nazad do glavne ceste/ulice, skrećemo desno. Pratimo put 414. Nakon cca 400 m skrećemo desno na nasuti šumski put prema jugoistoku. Za 5 min., na razdvajnju cesta, treba ići lijevo.

Uskoro počinje blaga uzbrdica, kojom idemo zapadnom padinom šume Vračanica, gdje nam se zdesna, kroz zapuštene voćnjake i vinograde, povremeno otvaraju lijepi vidici prema zapadu na crkvu, sela ispod Požeške gore i na samu Požešku goru. Oko 30 min. od sela (asfaltne ceste), naš put ide najprije prema jugu, pa prema jugozapadu, gdje ulazimo u područje napuštenog sela Kasonje.

Iz albuma obitelji Majetić

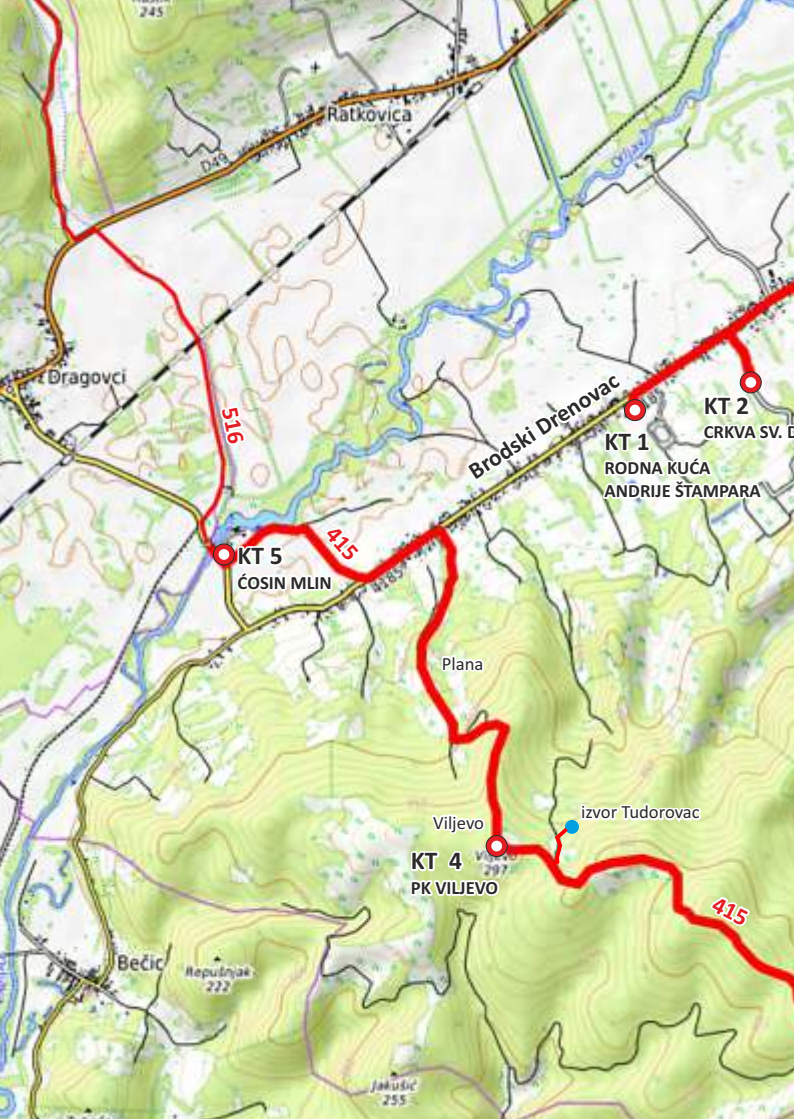
Ratkovica
D43
Dragovci
516
Brodski Drenovac
KT 2
CRKVA SV. D
KT 1
RODNA KUĆA
ANDRIJE ŠTAMPARA
KT 5
ĆOSIN MLIN
415
Plana
Viljevo
izvor Tudorovac
KT 4
PK VILJEVO
415
Bečić
Repušnjak
222
Jakušić
255

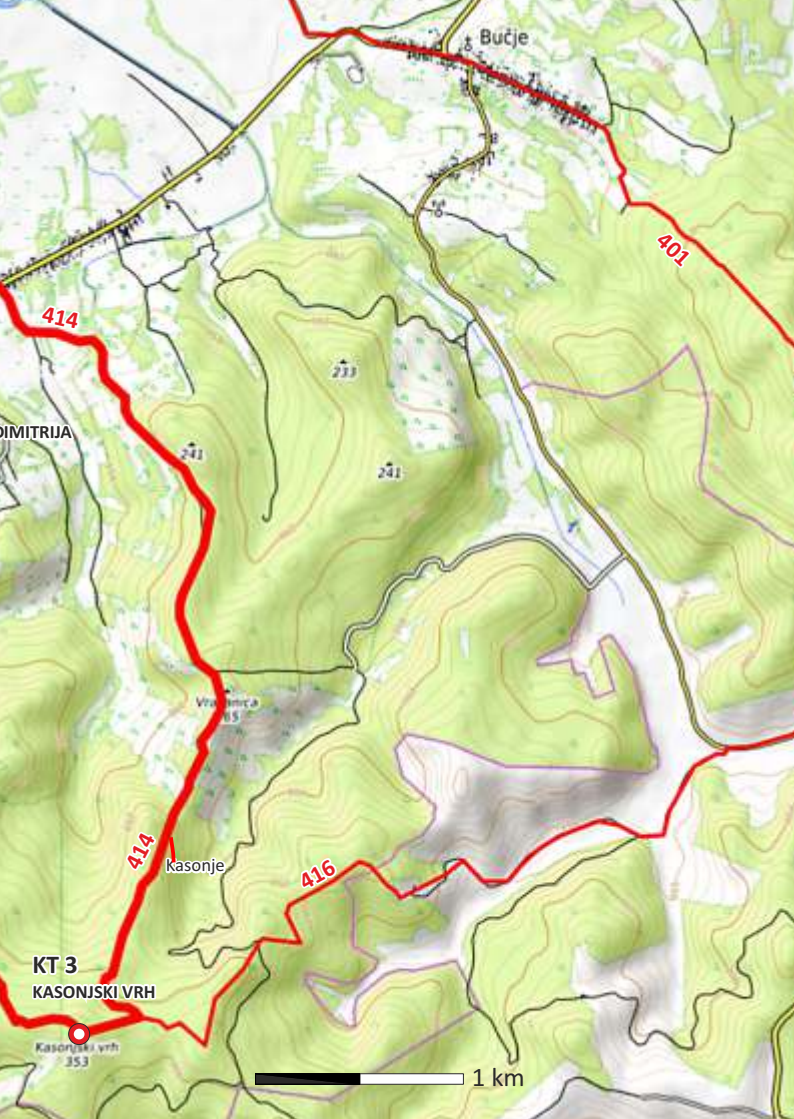
Bučje
401
414
DIMITRIJA
233
241
241
414
Kasonje
416
KT 3
KASONJSKI VRH
Kasonjski vrh
353
1 km

Gorska sasa (Pulsatilla montana)

Selo Kasonje nalazilo se između Drenovca i Kasonjskog vrha. U razdoblju od 1900.-1974.godine u selu je bilo šest kuća, od kojih su 4 pripadale Drenovcu i djeca su išla u školu u Drenovac, a 2 su pripadale Bučju. Bivši stanovnici ovog malog seoca doseljavali su postupno koncem 19. stoljeća iz Like, najprije u Drenovac a onda su postupno osnovali malo naselje krčeći gustu šumu i gradeći kuće. Tu je u 13. stoljeću bilo nekoliko zaselaka sagrađenih uz utvrdu Drenovac. Selo je dobilo ime po obližnjem gorskom vrhuncu Kasonje. Tijekom sedamdesetak godina, koliko je selo opstojalo, seljani su se bavili poljodjelstvom, voćarstvom, vinogradarstvom, stočarstvom, bili su poznati kao marljivi ljudi. Iseljavanje stanovnika Kasonja u općinu Oriovac i drugdje, pojačalo se u drugoj polovici 20.stoljeća. Jedan izvor pitke vode bio je u ravnici na početku sela sa sjeverne strane (Šubarina dol), a drugi je na jugu u brdu. Zadnja obitelj je napustila selo 1974. godine.

Iz albuma obitelji Majetić

Nastavljamo grebenom brda prema jugozapadu, gdje nam se slijeva otvara vidik prema dolini sela Kasonje i dalje prema brdu Bilavinka i selu Lovčić. Desno vidimo dolinu Orljave, Klikun na Požeškoj gori i Psunj. Među mnogobrojnim rijetkim biljkama i divljim cvijećem na ovom području se nalazi stanište gorske sase (šumarice). Na mjestu gdje se odvaja poljski put prema području Malinišće i dalje na sjever do sela počinje uzbrdica. Sada nam se povremeno otvara pogled prema istoku, a zapadno nam je gusta, uglavnom bukova šuma. Laganim hodom nakon desetak minuta dolazimo do slijepog odvojka nasute šumske ceste Malino - Šubarina dol, kojega prelazimo i nastavljamo do raskrižja Unka. Od njega prvo položito a zatim blago uzbrdo. Lijevo nas markacija vodi prema Lovčiću (416), a mi na tome mjestu skrećemo desno na zapad prema Kasonjskom vrhu, do kojega ima 15 minuta.

Prikaz na staroj karti nekad zaseoka Kasonja - i danas tamo nakon 50 godina ima tragova života

KT-3 Kasonjski vrh, 352 m

U narodu je uvriježeno ime Maršala. Na vrhu je donedavno stajala drvena trokraka piramida visoka desetak metara. Po drvenim prečkama se moglo popeti navrh piramide. Otud je bio moguć vrlo dojmljiv pogled na rijeku Savu i Posavinu, na zapad do Gradiške i na istok sve do Broda, te u Bosni na planinu Motajicu. Piramida je bila položena na tri kamena, u sredini je na tlu bio kamen na kojem je bilo uklesano ime Marije Terezije. Taj je kamen netragom nestao. Učitelji iz drenovačke škole su nekad često vodili djecu do piramide na „Maršali“.

Prvi organizirani planinarski izlet na Kasonjski vrh - 23. 01. 2011.

KT-3 Kasonjski vrh – KT-4 Planinarska kuća „Viljevo“ 45 min.

Od Kasonjskog vrha krećemo putem 415 prema sjeverozapadu blagom nizbrdicom kroz lijepu šumu bukve i hrasta, 20 minuta do križanja šumskih putova, zvanog „Ferkovića Unka“.
Tu skrećemo lijevo prema zapadu grebenskim putom, na kojemu nam se povremeno otvara vidik ulijevo, prema jugu, na planinu Motajica u BiH. Na najnižoj točki toga dijela staze, 5 minuta prije planinarske kuće, odvaja se markacija do izvora Tudorovac.

KT-4 Planinarska kuća „Viljevo“, 287 m

Planinarska kuća „Viljevo“ nalazi s 30 m istočno od istoimenog vrha Viljevo

Kuća se napaja električnom energijom iz fotopanela. Pokraj nje je cisterna za sakupljanje kišnice, jer u blizini nema vode. Najbliži izvor je udaljen 300-tinjak metara i do njega je markirana staza. U potkrovlju je skupni ležaj za 4 osobe. Ukupno u kući može prenoćiti najviše 8 osoba, ako se improvizira ležaj na podu u prizemlju. Cestovni pristup moguć je samo terenskim vozilom.

Najbliži markirani put (415) je od sela Br. Drenovac 40 min.

Ostali pristupi:

- putovima 416 i 415 iz Lovčića 2:30 h
- lokalnim markiranim putom iz Oriovca 2 h

KT-4 Planinarska kuća „Viljevo“ – KT-5 Ćosin mlin, 45 min

Od Planinarske kuće „Viljevo“ do vrha Viljevo (297 m) se stigne za 2 do 3 minute oštro uzbrdo, od vrha do sela najprije zemljanim, pa nasutim šumskim grebenskim putem za 15 min stižemo do predjela Plana, gdje je sredinom prošlog stoljeća otkriveno vrijedno arheološko nalazište.

Na položaju Plana u Brodskom Drenovcu istraženo je 1952. i 1953. godine dijelom već uništeno ranosrednjovjekovno gro - blje. Ustanovljena su 32 groba, od kojih čak tri s konjaničkim ukopima (grob 1, 13 i 14), dva s ukopom glave bez tijela (grob 2 i 12) te jedan s tragovima masakriranja i odrubljivanja glave (grob 32). Uz pokojnike se obično prilagala hrana, na što upućuju nalazi kostiju domaćih životinja, u jednom slučaju i kokošje jaje.

Nalaze sačinjava oružje (sablja, palaš, noževi), konjska oprema (žvale, stremeni), velik broj keramičkih posuda (uz jedan primjer sekundarne upotrebe rimskodobnog vrča), nakit za glavu, vrat i ruke (naušnice od žice, jednostavne karičice i karičice s koljencima sa ili bez staklenog privjeska, O-karičice, karičica s višestrukim S-završetkom, ogrlice od perli, narukvice, prsteni), predmeti dnevne upotrebe (iglenik) te ukrasi pojasa (propeler-okov, okovi na proboj i okov nakitnog stila Blatnica) – predmeti koji ukazuju na avaroslavensku kulturnu pripadnost kasnoavarskog i nadolazećeg ranoslavenskog razdoblja, posljednje četvrtine 8. stoljeća i prve polovine 9. stoljeća.

Dalje, za 15 minuta nizbrdo, ulazimo u selo, gdje desno, ulicom, možemo prema kući Andrije Štampara (15 min.) Put 415 nastavlja lijevo 150 metara pa desno, preko ceste, pa dalje poljskim putem, kojim uz potok dolazimo do rijeke Orljave i Ćosinog mlina.

KT-5 Orljava – Ćosin Mlin

Rijeka Orljava od izvora na Psunju do ušća u rijeku Savu kod Slavonskog Kobaša dugačka je oko 90 km. Izvor se nalazi na preko 800 m nadmorske visine, a ušće na 90 m. U glavnom toku Orljave od ušća do Kamenske bilo je 20 mlinova vodenica. Jedan od njih je i Ćosin mlin, koji sada ne radi već je preuređen u „Ruralnu kuću za odmor“, vlasništvo OPG Šoch-Ložnar (udaljenost od Auto ceste Zagreb-Lipovac je 7 km, oko njega je veliko parkiralište, moguće prenoćište za 6 – 10 osoba, u sklopu mlina se nalazi zatvorena dvorana i velika nadstrešnica, gdje se može skloniti, u slučaju lošeg vremena, i do 100-tinjak ljudi).

Podaci o vlasniku dnevnika

Ime i prezime: _____

Godina rođenja: _____

e-mail adresa ili broj mob.: _____

Adresa stanovanja: _____

Planinarsko društvo: _____

Obilazak započeo dana: _____

Osobni potpis: _____

Kontrolne točke

KT-1 Rodna kuća dr. Andrije Štampara
(Fotografija pred kućom)

KT-2 Crkva sv. Dimitrija
točno mjesto pečata

KT-3 Kasonjski vrh
točno mjesto pečata

KT-4 Planinarska kuća "Viljevo"
točno mjesto pečata

KT-5 Ćosin mliln

točno mjesto pečata

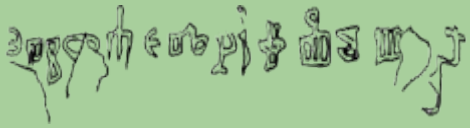

Vlasniku ovog dnevnika
dodijeljena je spomen značka
Planinarske obilaznice
Dr. Andrija Štampar«

pod rednim brojem: _____

U Brodskom Drenovcu, dana: _____20__.

Planinarsko društvo “Zanatlija” Osijek

_____
Ovjera potpisom i pečatom

Bilješke

Zahvaljujemo na potpori

sponzori

Zaštićeni biljni i životinjski svijet

Jazavac
Meles meles

Viljevska Džomba
Lacerta viridis
Obični zelembać

Pupavac
Upupa epops

Muški kaćun
Orhis mascula

Zelena žuna
Picus viridis

Žuta perunika - Iris pseudacorus

Širokolisna veprina
Rescus hypoglossum